

SUNDHEDSMINISTERIET

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 03-12-2021
Enhed: FOPS
Sagsbeh.: DEPNFF
Sagsnr.: 2104597
Dok. nr.: 2015764

Folketingets Sundhedsudvalg har den 23. november 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 3 om L 84 til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Torp (SF).

Spørgsmål nr. 3:

”Det fremgår af lovforslagets bemærkninger fsva. forslaget om husordner på psykiatriske afdelinger, at det foreslås, at der etableres et klart hjemmelsgrundlag til den praksis, der er på de psykiatriske afdelinger. Er lovforslaget således på dette punkt (bare) en lovliggørelse af den praksis, der er i dag, eller medfører lovforslaget – eller kan lovforslaget medføre – flere begrænsninger af patienternes frihed end i dag?”

Svar:

Indledningsvis skal det nævnes, at ombudsmandens kritik af konkrete afdelingers husordener ikke er en kritik af selve begrænsningernes karakter, men alene er en kritik af det tvivlsomme eller mangelfulde hjemmelsgrundlag for den givne begrænsning.

Lovforslaget om husordener vil ikke medføre flere nye begrænsninger, end de begrænsninger de psykiatriske regioner tidligere har iværksat med hjemmel i anstaltsforholdet og den gældende bestemmelse i psykiatrilovens § 2 a. Disse begrænsninger er indført ud fra den opfattelse, at der var tilstrækkelig hjemmel hertil. Det er denne opfattelse, som ombudsmandens kritik er rettet imod.

Tværtimod betyder lovforslaget, at der skabes klare rammer for, hvilke begrænsninger der kan fastsættes på de psykiatriske afdelinger, hvilket vil sikre, at begrænsningerne ikke er for hjemmelsmæssigt vidtgående.

I forhold til ombudsmandens kritik af de konkrete husordeners manglende hjemmel vil lovforslaget endvidere ikke bare medføre en lovliggørelse af samtlige kritikpunkter. Visse begrænsninger, som ombudsmanden har vurderet ikke havde tilstrækkelig hjemmel, vil heller ikke blive lovliggjort med lovforslaget.

Eksempelvis har Folketingets Ombudsmand henvist til et eksempel på en husorden hvoraf det fremgår, at patienten ikke må være i besiddelse af sin egen telefon på afdelingen, men kan benytte en patienttelefon. Med lovforslaget bliver kravene til husordenens regulering af patienternes egne telefoner tydeliggjort, men lovforslaget skaber alene hjemmel til, at afskæring fra eller begrænsning af adgangen til telefoner og lignende alene bliver muligt ved opførsel som åbenbart vil være imod patientens egne interesser, ved åbenlys chikanerende opførsel eller hvis der er behov for at afskære eller begrænse patientens adgang til sociale medier, fordi adgangen væsentligt vil forringe patientens tilstand eller behandling, jf. de forslåede bestemmelser i § 2 b, stk. 1, nr. 1 og 5.

Der er således i det konkrete tilfælde ikke tale om en direkte kodificering af praksis, da der med lovforslaget heller ikke skabes hjemmel til en husordens bestemmelse om, at patienten på intet tidspunkt må være i besiddelse af egen telefon, men kan låne en patienttelefon, jf. eksemplet ovenfor.

Endelig henvises der til lovforslagets bemærkninger side 8, hvor det understreges, at sygehusmyndigheden ikke kan fastsætte mere vidtgående afskæringer eller begrænsninger på de psykiatriske afdelinger, end psykiatriloven tillader, hvilket tillige indebærer, at en husorden aldrig kan indeholde bestemmelser om anvendelse af tvang.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Nina Fjord Fromberg